

T.C.
İSTANBUL
2. ASLİYE CEZA MAHKEMESİ

BERAAT

DOSYA NO : 2018/250 Esas
KARAR NO : 2020/261
[C.SAVCILIĞI ESAS NO] : 2018/36618

GEREKÇELİ KARAR
TÜRK MİLLETİ ADINA

HAKİM : OSMAN BALIKÇI 153086
C. SAVCISI : CELAL SARIDERE 120918
KATİP : ORHAN OCAK 256694
DAVACI : K.H.

SANIK : DUYGU GÜVENÇ,

VEKİLLERİ : Av. TORA PEKİN,
Av. ABBAS YALÇIN,

SANIK : ALİCAN ULUDAĞ,

VEKİLİ : Av. BUKET YAZICI,

SUÇ : Türk Milletini, Türkiye Cumhuriyeti Devletini, Devletin Kurum ve Organlarını Aşağılama

SUÇ TARİHİ / SAATİ : CMK'nın 232/2-c maddesi gereğince yazılmadı

SUÇ YERİ : CMK'nın 232/2-c maddesi gereğince yazılmadı

KARAR TARİHİ : 22/10/2020

Yukarıda açık kimliği yazılı sanıklar hakkında mahkememizde yapılan duruşma sonunda:

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ:

İDDİA:

İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığının 01/10/2018 tarih ve 2018/36618 esas sayılı iddianamesiyle, sanıkların Türk Milletini, Türkiye Cumhuriyeti Devletini, Devletin Kurum ve Organlarını Aşağılama suçundan eylemlerine uyan TCK'nun 301/1, 53. Maddeleri uyarınca cezalandırılmaları istemiyle açılan kamu davası mahkememiz esasının yukarıdaki sırasına kaydedilmiştir.

ESAS HAKKINDAKİ MÜTALAA:

CUMHURİYET SAVCISI CELAL SARIDERE (120918) 22/10/2020 TARİHLİ CELSEDE BİLDİRDİĞİ ESAS HAKKINDAKİ MÜTALAAASINDA: Cumhuriyet Gazetesinin 26/07/2018 tarihli nüshasının 1. Ve devamı olan 7.sayfasında yer alan "ABD Ayarlı Adalet" , "Rehine Diploması Çökerken", "Tutanda Bırakan da Yargı mı Devlet Mi" başlıklı sorumlu sanıklara ait olan haber içeriğinde Türkiye Cumhuriyeti Devletinin alanen aşağılama suçunu oluşturacak ifadeler nedeniyle soruşturma başlatılarak aynı hükmün son fıkrası uyarınca gerekli soruşturma izni alınarak toplanan deliller neticesinde atılı suçun işlendiği anlaşıldığından sanıkların ayrı ayrı TCK 301/1, 53. Maddeleri uyarınca cezalandırılmalarına karar verilmesini talep ve mütalaa etmiştir.

SAVUNMA:

SANIK ALİCAN ULUDAĞ SAVUNMASINDA: "Ben yazılı olarak savunmamı hazırladım yazılı savunmamı sunuyorum, devamlı rahip bronsun davası kamu oyunda bilinen bir davadır gerek tutuklanması gerek ev hapsine alınması gerekse tahliyesi tüm akmu oyunu gözleri önünde cereyan etmiştir, 18 temmuz 2018 tarihli duruşmasında İzmir 2.ağır ceza mahkemesi bronsunun tutukluluğuna karar verdiği halde itiraz üzerine, sanık müdafinin herhangi bir talebi yok iken sağlık mazereti ile ev hapsine alınmıştır bu karar da abd başkanı Tramp ın Cumhurbaşkanı Erdoğan ı etiketleyerek attığı tweetten sonra olmuştur tüm bu hususlar benim yazımın içeriğini doğrulamaktadır devam eden süreçte zaten bronsun tahliye edilmiş ve Tramp tarafından yardımlarından dolayı Cumhurbaşkanı Erdoğan a teşekkür edilmiştir.üzerime atılı suç kabul etmiyorum benim yargıyı aşağılamam sözkonusu değildir yaşanan süreç olgusal temelleri ile eleştirilmiştir, kaldı ki hakımda İzmir 2.Ağır Ceza Mahkemesi tarafınan yapılmış bir suçlama yoktur, mahkeme aksi kanatte ise lehime olan hükümlerin uygulanmasını istiyorum yazdığım yazı suç oluşturmadığından ve ifade özgürlüğü kapsamında kaldığındsn hükmün açıklanmasının geri bırakılmasını kabul etmiyorum" şeklinde beyanda bulunmuştur.

SANIK DUYGU GÜVENÇ SAVUNMASINDA: "Savunmamı yazılı olarak sunmak istiyorum ayrıca okumak istiyorum"şeklinde beyanda bulunarak yazılı savunmasında suçlamayı kabul etmeyerek beraatini talep etmiştir.

SANIK ALİCAN ULUDAĞ MÜDAFİİ AV. BUKET YAZICI ESAS HAKKINDAKİ SAVUNMASINDA: "Mütalaya katılmıyoruz, müvekkile isnat edilen suç oluşmamıştır, haberin yapılma amacı aşağılama hususu değildir, müvekkil yargı muhabiridir ve Brunson davası ile ilgili süreci haber yapmıştır, Brunson davasının pazarlık haline geldiği hususu birçok medya kuruluşunda da yer almış olup ülke gündemini meşgul etmiştir, bizzat Trump'ın Brunson'a onu serbest bıraksanız iyi olur dedim ve gitmesine izin verdiler dediği yabancı bir gazete olan Washington Post'da açıkça yer almıştır, ilgili haber ulusal medya kuruluşlarında da yer almıştır,

bunlardan bir tanesini dilekçemiz ekinde mahkemenize sunmuştuk, haber basın özgürlüğü kapsamında değerlendirilmelidir, bu anlamda 301. Maddenin 3.fıkrası çok açıktır, müvekkilin beraatine karar verilsin" şeklinde beyanda bulunmuştur.

SANIK DUYGU GÜVENÇ MÜDAFİİ AV. ABBAS YALÇIN ESAS HAKKINDAKİ SAVUNMASINDA: "Yargı eleştirilerden muaf olamaz, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin kararlarında belirtilen olgusal temel ile Anayasa Mahkemesi kararlarında ifade edilen görünür gerçeklik kavramları dosyaya sunulan haberlerden de anlaşılacağı üzere somut olaylarda mevcuttur, müvekkil anayasal hakkını kullanmıştır, gazeteci olarak görünür gerçekliğe ve olgusal temellere uygun olarak haberini yapmış, eleştiri ve haber verme özgürlüğünü kullanmıştır, yargı eleştiriden muaf olamaz, burada yargının bir alinganlık gösterdiğini görüyoruz ki bizce buna hakkı yoktur, tüm bu sebeplerle müvekkilin beraatine karar verilmesini talep ediyoruz" şeklinde beyanda bulunmuştur.

DELİLLER:

- İddia,
- Sanıkların yazılı ve sözlü savunmaları,
- Cumhuriyet Gazetesinin 26 Temmuz 2018 tarihli nüshası,
- Sanıklara ait nüfus ve adli sicil kayıtları ile tüm dosya kapsamı.

DELİLLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ VE GEREKÇE:

1-SANIKLARIN ÜZERLERİNE ATILI TÜRK MİLLETİNİ, TÜRKİYE CUMHURİYETİ DEVLETİNİ, DEVLETİN KURUM VE ORGANLARINI AŞAĞILAMA SUÇU:

Türk Milletini, Türkiye Cumhuriyeti Devletini, Devletin kurum ve organlarını aşağılama başlıklı 5237 sayılı TCK'nın 301. maddesi;

"Madde 301- (Değişik: 30/4/2008-5759/1 md.)

(1) Türk Milletini, Türkiye Cumhuriyeti Devletini, Türkiye Büyük Millet Meclisini, Türkiye Cumhuriyeti Hükümetini ve Devletin yargı organlarını alenen aşağılayan kişi, altı aydan iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

(2) Devletin askerî veya emniyet teşkilatını alenen aşağılayan kişi, birinci fıkra hükmüne göre cezalandırılır.

(3) Eleştiri amacıyla yapılan düşünce açıklamaları suç oluşturmaz.

(4) Bu suçtan dolayı soruşturma yapılması, Adalet Bakanının iznine bağlıdır." şeklindedir.

2-İFADE VE BASIN ÖZGÜRLÜĞÜ KAVRAMLARI:

Basın yoluyla işlenen suçlar nedeniyle görülen davalarda göz önünde bulundurulması gereken "basın özgürlüğü" kavramının içeriği ve hukuka uygunluk nedenlerine dair Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 13.02.2007 tarihli, 2007/7-28 E. - 2007/34 K. sayılı kararında;

"Demokratik toplumlar, temel hak ve özgürlüklere dayanan toplumlardır. Bu tür toplumlarda Devletin görevi, temel hak ve özgürlükleri korumak ve geliştirmektir. Temel hak ve özgürlükler arasında düşünce ve kanaati açıklama özgürlüğünün önemli bir yeri bulunmaktadır. Bu özgürlüğün kullanılabilmesinin en önemli yollarından birisi de basındır. Geneli ilgilendiren ya da ilgilendirmesi gereken tüm olaylar hakkında, halkı objektif ve gerçekleri yansıtacak biçimde aydınlatmak, çeşitli sorunlar üzerinde kamuoyunu düşünmeye çağırarak tartışmalar açmak, onu toplumsal ve siyasal oluşumlar üzerinde doğru ve gerçeğe uygun bilgilerle donatmak, yöneticileri eleştirmek, uyarmak ve bu yöntemlerle denetlemek, ayrıca içinde yaşadığı toplumun ve tüm insanlığın sorunları konusunda bireyi

bilinçlendirmek durumunda olan basına, bu ödevlerini yerine getirirken ihtiyaç duyacağı bir kısım haklar da tanınmıştır. Bunlar; bilgi edinme, yayma, eleştirme, yorumlama ve eser yaratma haklarıdır. Temelini Anayasa'nın 28. vd. maddelerinden alan ve 5187 sayılı Basın Yasasının 3. maddesinde düzenlenen bu haklar, basın yoluyla işlenen suçlarda, hukuka uygunluk nedenlerini oluşturur. Bilgiyi yayma, eleştirme ve yorumlama haklarının kabulü için, açıklama, eleştiri veya değer yargısı biçimindeki bilginin gerçek ve güncel olması, açıklanmasında kamunun ilgi ve yararının bulunması, açıklanış şekli ile konusu arasında düşünsel bir bağ bulunması, açıklamada "küçültücü" sözlerin kullanılmaması gerekir." denilerek basın özgürlüğü kavramının sınırları çizilmiştir.

Yargıtay Ceza Genel Kurulunun ve Yargıtay Ceza Dairelerinin çeşitli kararlarında dile getirildiği üzere; eleştiri ve değer yargılarının bir kısmı sert ve çarpıcı bir üslupla dile getirilebilir. Yerleşmiş yargısal kararlarda da vurgulandığı üzere esasen, eleştirinin sert bir üslupla gerçekleştirilmesi, kaba olması ve nezaket sınırlarını aşması, eleştirenin amacına, psikolojisine, eğitim ve kültür düzeyine bağlı bir olgudur. Ancak kabul edilmelidir ki, basın özgürlüğü, belli ölçülerde abartmayı, hatta kışkırtmaya başvurmayı da içerir. Gazetecilerin yazılarında kullandıkları deyimler "polemik" niteliğinde olsa da, nesnel bir açıklamayla desteklendiğinde, bu ifadeler asılsız kişisel saldırı olarak görülemez.

İfade özgürlüğü; insanın özgürce bilgi ve düşünce sahibi olabilme, zihninde oluşturduğu düşünce ve kanaatlerinden ötürü kınanmama, bunları meşru şekil ve yöntemlerle dışa vurma imkan ve özgürlüğüdür. İfadenin, genellikle dış dünyayı gören, duyan, yorumlamaya ve algılamaya çalışan bir kişi veya toplum gibi gerçek bir muhatapı, bazen de cansız varlıklar veya bizzat kendisi gibi muhatapları vardır. İfadeye anlam veren onun muhatabıdır.

Basın Özgürlüğü; ifade özgürlüğünün ayrılmaz bir parçası olmak üzere, insanların bilgiye ulaşma ve fikir elde edebilme yönündeki en önemli araçlardan olan basının, yazılı, görsel veya işitsel araçlarla sunduğu ve kamu hizmetini gerçekleştirme yolunda sahip olduğu özgürlüktür. Basının, geniş imkanları olan bir organizasyon olması, ona bireylere nazaran daha büyük bir muhatap sayısı (kitle) sağlamaktadır. Bu nedenle basının ifade özgürlüğünü kullanırken muhatapı üzerinde yarattığı etkinin boyutları da düşünülerek yaptığı işe bir kamu hizmeti ayrıcalığı tanınmış, bu ayrıcalıkla birlikte bahsedilen güvenilirliği, yapılan işten doğan sorumluluğun da büyük olmasını beraberinde getirmiştir.

Şüphesiz ifade ve basın özgürlüğü de diğer temel hak ve özgürlüklerde olduğu gibi sınırsız değildir. İfade ve Basın Özgürlüğünün sınırlanması, başta AİHS'nin 10/2. maddesi olmak üzere uluslararası ve ulusal mevzuatta düzenleme altına alınmıştır.

Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin "ifade özgürlüğü" başlıklı 10. maddesinde;

"1- Herkes ifade özgürlüğü hakkına sahiptir. Bu hak, kamu makamlarının müdahalesi olmaksızın ve ülke sınırları gözetilmeksizin, kanaat özgürlüğünü ve haber ve görüş alma ve verme özgürlüğünü de kapsar. Bu madde, Devletlerin radyo, televizyon ve sinema işletmelerini bir izin rejimine tabi tutmalarına engel değildir.

2- Görev ve sorumluluklar da yükleyen bu özgürlüklerin kullanılması, yasayla öngörülen ve demokratik bir toplumda ulusal güvenliğin, toprak bütünlüğünün veya kamu güvenliğinin korunması, kamu düzeninin sağlanması ve suç işlenmesinin önlenmesi, sağlığın veya ahlakın, başkalarının şöhret ve haklarının korunması, gizli bilgilerin yayılmasının önlenmesi veya yargı erkinin yetki ve tarafsızlığının güvence altına alınması için gerekli olan bazı formaliteler, koşullar, sınırlamalar veya yaptırımlara tabi tutulabilir." hükümlerini içermektedir.

İnsan Hakları Avrupa Mahkemesi ulusal makamların bu takdir yetkisini sözleşmenin 10. maddesiyle bağdaşır şekilde kullanıp kullanmadıklarını önüne gelen davalar aracılığıyla

denetlenmektedir. O halde ulusal yargı mercileri, ifade özgürlüğünün sınırlanması ile ilgili takdir yetkilerini kullanırken;

- Sınırlamanın kanunda öngörülüp öngörülmediği, açıkça tanımlanıp tanımlanmadığı,
- Sınırlamanın AİHS'nin 10/2. maddesinde yazılı veya yasada öngörülen meşru amaçlara uygun olup olmadığı,
- Sınırlamanın çağdaş demokratik toplumun gereklerine uygun olup olmadığı,
- Sınırlamada aşırıya gidilmemesi (orantılı ve ölçülü olunması), hususlarını gözetmek zorundadırlar.

Meşru amaç deyiminden; genellikle sözleşmenin 10/2. maddesinde yazılı kamu güvenliği, toplumsal ahlak ve ülkelerin yasalarında mevcut sair durumlar kastedilmektedir.

Çağdaş demokratik toplumun gerekleri tanımı ile anlatılmaya çalışılan ise; topluma sunulan, sınırlanmaması, kınanmaması, özgür bırakılması gereken ifadenin veya haberin; toplumun ilgisini çeken, güncel ve kamunun yararını güden bir tartışmayı içermesi ile halkı kin ve düşmanlığa sevk etmemesi, şiddete teşvik etmemesi, nefret veya ayrımcılık içermemesi, suçu ve suçluyu övmemesi, terör veya ayrılıkçı hareketleri övmemesi, meşrulaştırıp yüceltmemesi, başkalarının kişilik haklarını, onur, şeref ve saygınlığını, hakaret, sövme veya benzer yollarla zedelememesi gibi gerekliliklerdir.

Her ne kadar doktrinde bu konuda üye devletlerin aynı ölçüleri benimsemeleri gerektiği savunulmakta ise de değer yargıları ülkeden ülkeye değişmektedir. Çağdaş ülkelerin çoğunda; iftira, onur, şeref ve saygınlığı zedeleyici söz ve beyanlar, müstehcen içerikli söz, yazı, resim ve açıklamalar, savaş kışkırtıcılığı, hukuk düzenini cebir yoluyla değiştirmeye yönelen, nefret, ayrımcılık, düşmanlık ve şiddet yaratmaya yönelik olan ifadeler düşünce özgürlüğü kapsamında değerlendirilmemekte, suç sayılmak suretiyle cezalandırılmaktadırlar.

Ülkemizde temel hak ve özgürlüklerin, dolayısıyla ifade ve basın özgürlüğünün de sınırlanmasında esas alınması gereken kurallar başta 13. maddesi olmak üzere Anayasa'da düzenlenmektedir. Buna göre temel hak ve hürriyetler;

- Özlerine dokunulmaksızın,
- Yalnızca Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak,
- Ancak kanunla sınırlanabilir.

- Bu sınırlamalar, Anayasanın sözüne ve ruhuna, demokratik toplum düzeninin ve lâik Cumhuriyetin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamaz.

Ancak olağanüstü hal, sıkıyönetim veya savaş halinde dahi kişilerin sert çekirdek hakları olan; yaşama hakkına, maddi ve manevi varlığının bütünlüğüne dokunulamaz, kimse din, vicdan, düşünce ve kanaatlerini açıklamaya zorlanamaz ve bunlardan dolayı suçlanamaz, suç ve cezalar geçmişe yürütülemez, suçluluğu mahkeme kararı ile saptanıncaya kadar kimse suçlu sayılamaz.

T.C. Anayasası'nın "Düşünce ve kanaat hürriyeti başlıklı" 25. maddesinde;
"Herkes, düşünce ve kanaat hürriyetine sahiptir.

Her ne sebep ve amaçla olursa olsun kimse, düşünce ve kanaatlerini açıklamaya zorlanamaz; düşünce ve kanaatleri sebebiyle kınanamaz ve suçlanamaz.",

T.C. Anayasası'nın "Düşünceyi açıklama ve yayma hürriyeti" başlıklı 26. maddesinde;

"Herkes, düşünce ve kanaatlerini söz, yazı, resim veya başka yollarla tek başına veya toplu olarak açıklama ve yayma hakkına sahiptir. Bu hürriyet resmî makamların müdahalesi olmaksızın haber veya fikir almak ya da vermek serbestliğini de kapsar. Bu fıkra hükmü, radyo, televizyon, sinema veya benzeri yollarla yapılan yayımların izin sistemine bağlanmasına engel değildir.

Bu hürriyetlerin kullanılması, millî güvenlik, kamu düzeni, kamu güvenliği, Cumhuriyetin temel nitelikleri ve Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğünün korunması, suçların önlenmesi, suçluların cezalandırılması, Devlet sırrı olarak usulünce belirtilmiş bilgilerin açıklanmaması, başkalarının şöhret veya haklarının, özel ve aile hayatlarının yahut kanunun öngördüğü meslek sırlarının korunması veya yargılama görevinin gereğine uygun olarak yerine getirilmesi amaçlarıyla sınırlanabilir.

Haber ve düşünceleri yayma araçlarının kullanılmasına ilişkin düzenleyici hükümler, bunların yayımını engellemek kaydıyla, düşüncüyü açıklama ve yayma hürriyetinin sınırlanması sayılmaz.

Düşüncüyü açıklama ve yayma hürriyetinin kullanılmasında uygulanacak şekil, şart ve usuller kanunla düzenlenir."

T.C. Anayasası'nın "Basın hürriyeti" başlıklı 28. maddesinde;

"Basın hürdür, sansür edilemez. Basımevi kurmak izin alma ve malî teminat yatırma şartına bağlanamaz.

Devlet, basın ve haber alma hürriyetlerini sağlayacak tedbirleri alır.

Basın hürriyetinin sınırlanmasında, Anayasanın 26 ve 27 nci maddeleri hükümleri uygulanır..." şeklinde ifade ve basın özgürlüğü kavramlarının içeriği, kapsamı, sınırları ve kullanılması düzenleme altına alınmıştır.

T.C. Anayasası'nın "Düzeltilme ve cevap hakkı" başlıklı 32. maddesi;

"Düzeltilme ve cevap hakkı, ancak kişilerin haysiyet ve şereflerine dokunulması veya kendileriyle ilgili gerçeğe aykırı yayınlar yapılması hallerinde tanınır ve kanunla düzenlenir.

Düzeltilme ve cevap yayımlanmazsa, yayımlanmasının gerekip gerekmediğine hâkim tarafından ilgilinin müracaat tarihinden itibaren en geç yedi gün içerisinde karar verilir." ,

Haber verme hakkının hukuka uygun bir biçimde kullanılabilmesi için gereken ölçütler dört başlık altında toplanmaktadır.

Bunlar;

1- Haber gerçek olmalı,

2- Haber güncel olmalı,

3- Haberin verilmesinde kamu yararı bulunmalı,

4- Haberin veriliş biçimi ile özü arasında düşünsel bir bağ bulunmalıdır.

Bu unsurlar eleştiri hakkı yönünden de geçerlidir. Yani eleştirinin olabilmesi için, yazının gerçek olgulara dayanması, güncel bulunması ve bu haberin verilmesinde kamu yararı bulunması koşullarına bağlıdır..." şeklinde gözetilmesi gereken temel kriterlerden bahsedilmiştir.

Temel hak ve özgürlükler arasında düşünce ve kanaat açıklama özgürlüğünün önemli bir yeri bulunmaktadır. Bu özgürlüğün kullanılabilmesinin en önemli ve etkin yollarından birisi basındır. Basın özgürlüğü; bilgi edinme, yayma, eleştirme, yorumlama ve eser yaratma haklarını içerir. Düşüncüyü açıklama ve basın özgürlüğü, onu kullananlar açısından olduğu kadar gerçekleri öğrenmek özgürlüğüne sahip kişi ve kitleler açısından da temel hak niteliğindedir (Centro Europa 7 S.R.L. ve Di Stefano, § 131). Böylelikle, basın özgürlüğü bir yönüyle halkı ilgilendiren haber ve görüşleri iletme özgürlüğüdür, diğer yönüyle ise, bu özgürlük, halkın bu bilgi ve görüşleri alma hakkıdır. Bu şekilde basın kamuoyunun bilgi edinme hakkı bakımından birincil derecede önemi bulunan "halkın gözcülüğü" ya da "kamunun (kamu düzeninin) bekçisi" görevini yapabilir.

Çoğunlukçu, özgürlükçü, demokratik toplumlarda, düşüncüyü açıklama özgürlüğü; sadece genel kabul gören ve zararsız veya önemsiz sayılan düşünceler yönünden değil, aynı

zamanda halkın bir kısmı tarafından benimsenmeyen kural dışı, hatta rahatsız edici, endişe verici, sarsıcı düşünceler için de geçerlidir.

Toplumun ve insanlığın sorunları konusunda bireyi bilinçlendirmek, doğru ve gerçeğe uygun bilgiler ile donatmak, yaşanan sorun, olay ve oluşumlar hakkında kamuoyunu nesnel bir biçimde aydınlatmak, düşünmeye yönlendirici tartışmalar açmak, yöneticileri eleştirmek, uyararak ve bu suretle denetlemek durumunda olan basının sahip olduğu hakkı hukuka uygun bir biçimde kullandığının kabulü için; açıklama, eleştiri ve değer yargısı biçimindeki bilginin gerçek ve güncel olması, açıklanmasında kamunun ilgi ve yararının bulunması, açıklanış şekli ile konusu arasında düşünsel bağ bulunması, açıklamada küçültücü sözlerin kullanılmaması gerekmektedir. Ancak, basın özgürlüğünün bir dereceye kadar abartma hatta kışkırtmaya başvurma hakkını da içerdiği unutulmamalıdır.

Basın ve diğer medya organlarının ifade özgürlüğü, kamuoyuna yöneticilerin görüş ve davranışlarını tanıtmak ve yargılamak için en iyi araçlardan birisini sunmaktadır. Şüphesiz ifade özgürlüğünü kullanan kişilerin (gazeteciler vb..) bu özgürlüğü kullanırken "görev ve sorumlulukları" da vardır. Sözleşme'nin 10. maddesinin gazetecilere tanıdığı güvence, gazetecilerin gazeteci deontolojisine saygı içinde "doğru ve güvenilir" bilgiler sunmaları anlamında iyi niyetle hareket etmeleri koşuluna bağlıdır (Goodwin, § 39; Mc Vicar, § 83-86; Colombani, § 65).

Basın özgürlüğü ile kişilik değerlerinin karşı karşıya geldiği durumlarda; hukuk düzeninin çatışan iki değeri aynı zamanda koruma altına alması düşünülemez. Bu iki değerden birinin diğerine üstün tutulması gerektiği, bunun sonucunda da, daha az üstün olan yararın daha çok üstün tutulması gereken yarar karşısında o olayda ve o an için korumasız kalmasının uygunluğu kabul edilecektir. Bunun için temel ölçüt kamu yararıdır. Gerek yazılı ve gerekse görsel basın bu işlevini yerine getirirken, özellikle yayının gerçek olmasını, kamu yararı bulunmasını, toplumsal ilginin varlığını, konunun güncelliğini gözetmeli, haberi verirken özle biçim arasındaki dengeyi de korumalıdır. Yine basın, objektif sınırlar içinde kalmak suretiyle yayın yapmalıdır. O anda ve görünürde var olup da sonradan gerçek olmadığı anlaşılan olayların yayınından da basın sorumlu tutulmamalıdır.

3-BU AÇIKLAMALAR IŞIĞINDA SANIKLARIN HUKUKİ DURUMU:

Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından 26/07/2018 tarihinde Cumhuriyet Gazetesinin 1. ve devamı olan 7.sayfasında yer alan "ABD ayarlı adalet", "Rehine Diploması Çökerken", "Tutan da Bırakan da yargı mı devlet mi" başlıklı haber içeriği yönünden TCK'nın 301/1. maddesinde düzenlenen devletin yargı organlarını alenen aşağılama suçundan res'en soruşturma başlatılarak dosyanın İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığına gönderildiği,

26/07/2018 tarihinde Cumhuriyet Gazetesinde yayımlanan haber içeriğinin 1.sayfasında "Brunson'un tahliye edilmesi, Türkiye'de yargının siyasi kararla iş yaptığının en önemli göstergelerinden biri oldu", haberin devamı olan 7.sayfasında "... Zira Ankar, AB ile ilişkilerini yoluna koymaya,yani yargıda 'yüksek standartlar' belirlemeye, hukukun üstünlüğünü egemen kılma yönünde adımlar atmaya da ilişkilerini ikili olarak düzeltmek için kolları sıvadı. Ne diyordu atalarımız 'bükemediğin eli öpeceksin'", "Tutan da bırakan da yargı mı, devlet mi?","İzmir'de tutuklu bulunan ABD'li Rahip Andrew Craig Brunson'un tahliye edilmesi, Türkiye'de yargının siyasi kararla iş yaptığının en önemli göstergelerinden biri oldu.Geçen hafta yapılan duruşmada mahkemenin, Brunson'un tutukluluğunun devamına karar vermesi de dün tahliyeye hükmetmesi de devlet kararını ortaya koydu.", "...Yargının, hükümet/devlet kararıyla cezaevinden adam çıkarmasının son örneği Rahip Brunson oldu.", "...Elbette daha önce tutukluluğun devamına ilişkin verilen karar da bu tahliye kararı da 'devlet aklının' bir

ürünüydü.", "Şimdi ABD'den gelecek adımlara göre ev hapsinin devam edip etmeyeceği netleşecek. Türkiye istediğini alırsa, 'bağımsız yargının' kararıyla ev hapsi kalkacak ve belki de ABD Başkanı'nın dediği gibi Brunson ülkesine dönebilecek" şeklinde ifadelerle yer verildiği,

Sanıklar hakkında hakkında TCK'nın 301/1. maddesi kapsamında soruşturma izni talep edildiği, Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğü'nün 06/09/2018 tarihli yazısına ekli 05/09/2018 tarihli Olur yazısında soruşturma izni verildiği belirtilerek sanıkların yüklenen suçtan cezalandırılmaları talep edilmiş ise de;

5237 sayılı TCK'nın 301. Maddesinde, Türk Milletini, Türkiye Cumhuriyeti Devletini, Türkiye Büyük Millet Meclisini, Türkiye Cumhuriyeti Hükümetini ve Devletin yargı organlarını alenen aşağılayan kişinin cezalandırılacağı düzenlendiği, suça konu edilip yukarıda yer verilen haberde, Rahip Brunson adlı kişinin yargılanması neticesinde verilen yargısal kararlara ilişkin olarak kullanılan "Brunson'un tahliye edilmesi, Türkiye'de yargının siyasi kararlarla iş yaptığının en önemli göstergelerinden biri oldu", "Tutan da bırakan da yargı mı, devlet mi?", "İzmir'de tutuklu bulunan ABD'li Rahip Andrew Craig Brunson'un tahliye edilmesi, Türkiye'de yargının siyasi kararlarla iş yaptığının en önemli göstergelerinden biri oldu. Geçen hafta yapılan duruşmada mahkemenin, Brunson'un tutukluluğunun devamına karar vermesi de dün tahliye hükmü de devlet kararını ortaya koydu.", "...Yargının, hükümet/devlet kararıyla cezaevinden adam çıkarmasının son örneği Rahip Brunson oldu.", "...Elbette daha önce tutukluluğun devamına ilişkin verilen karar da bu tahliye kararı da 'devlet aklının' bir ürünüydü.", "...Türkiye istediğini alırsa, 'bağımsız yargının' kararıyla ev hapsi kalkacak ve belki de ABD Başkanı'nın dediği gibi Brunson ülkesine dönebilecek" şeklindeki ifadelerin, aşağılama boyutuna ulaşmayan, eleştirinin sert ve çarpıcı üslup ile dile getirilmesi niteliğinde olduğu, yukarıda açıklandığı üzere basın özgürlüğü kapsamında kullanılan ifadelerin bir dereceye kadar abartılı ve kışkırtıcı nitelikte olabileceği, haber verme hakkına ilişkin kriterlerden, haberin gerçek, güncel ve verilmesinde kamu yararının bulunması kriterlerinin somut olayda mevcut olduğu, haberin verilmiş tarzı ile özü arasındaki bağın bulunduğu, ancak haberin verilmiş tarzı ve içeriğinde kullanılan ifadelerin basın özgürlüğünün kullanımında hoşgörülebilir ölçüde abartma, haberi sert ve çarpıcı üslupla sunma hakkının kullanılması kapsamında kabul edilmesi gerektiği, sonuç olarak yapılan haberin ülke gündemini ilgilendiren, güncel bir konuya ilişkin olduğu ve somut olaylarla bağlantılı olarak eleştirel, rahatsız edici üslupla yorumlanmaya çalışıldığı, başta AİHS ve Anayasa olmak üzere yukarıda yer alan mevzuat ve emsal yargı kararlarında anlatılmaya çalışılan temel kriterler çerçevesinde "ifade ve basın özgürlüğü" sınırları içerisinde kaldığı, yüklenen suçun unsurları itibarıyla oluşmadığı değerlendirildiğinden, sanıkların beraatine dair aşağıdaki şekilde hüküm tesisi cihetine gidilmiştir.

HÜKÜM: GEREKÇESİ YUKARIDA AÇIKLANDIĞI ÜZERE;

1-Sanıkların üzerlerine atılı bulunan Türk Milletini, Türkiye Cumhuriyeti Devletini, Devletin Kurum ve Organlarını Aşağılama suçlarından, yüklenen fiilin kanunda suç olarak tanımlanmamış olması sebebiyle, 5271 sayılı CMK'nın 223/2-a maddesi uyarınca ayrı ayrı BERAATLERİNE,

2-Beraat eden sanık Alican Uludağ, kendisini bir vekille temsil ettirdiğinden, yürürlükte bulunan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi uyarınca 3.400,00 TL maktu vekalet ücretinin maliye hazinesinden alınarak sanığa ödenmesine,

3-Beraat eden sanık Duygu Güvenç, kendisini bir vekille temsil ettirdiğinden, yürürlükte bulunan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi uyarınca 3.400,00 TL maktu vekalet ücretinin maliye hazinesinden alınarak sanığa ödenmesine,

4-Yargılama giderlerinin kamu üzerinde bırakılmasına,

Dair, sanıklar müdafilerinin yüzlerine karşı, iddia makamında Cumhuriyet Savcısı Celal Sarıdere'nin (120918) katılımıyla, tefhim tarihinden itibaren YEDİ GÜN içerisinde, mahkememize veya mahkememize gönderilmek üzere başka bir mahkemeye dilekçe verilmesi ya da zabıt kâtibine bir beyanda bulunulması, tutuklu veya hükümlü bulunanlar yönünden zabıt kâtibine veya tutuklu bulunduğu ceza infaz kurumu ve tutukevi müdürüne beyanda bulunulması veya bu hususta bir dilekçe verilmesi suretiyle başvurulabilecek İSTANBUL BÖLGE ADLİYE MAHKEMESİ nezdinde İSTİNAF kanun yolu açık olmak üzere mütalaaaya aykırı verilen karar açıkça okundu, usulen anlatıldı.22/10/2020